

Szerkesztőség: KIRCHNER E.-féle
könyvnyomdai műintézet, Versecz

Előfizetési díj: egész évre
helyben 6 korona.

Előfizetési díj: egész évre
vidéken 7 korona.

Egyes szám ára 12 fillér

DÉLVIDÉK

Kiadó-hivatal: KIRCHNER E.-féle
könyvnyomdai műintézet, Versecz

Hirdetési díj petitsoronként
12 fillér. Nyilttérben egy
sor 20 fillér.

Hirdetések elfogadtnak
minden hirdetési irodában

Előbb: „DÉLVIDÉKI NEMZETÖR“

A „VERSECZI MAGYAR KÖZMŰVELŐDÉSI EGYESÜLET“ HIVATALOS KÖZLÖNYE

Gazdasági erőnk.

Versecz, május 7.

Most, amikor tulajdonképpen gazdasági helyzetünk jövője dől el, amelyet a közép-európai hatalmak együttesében a jövőben elfoglalni fogunk, itt van az ideje, hogy még inkább megmutassuk, igenis, ezen együttesben az első helyeket vagyunk hivatva elfoglalni a gazdasági erők által, amelynek az eddigi hadikölcsönöknél fényes tanujelét adtuk.

Milliárdokat adott össze az ország, melyre senki előzetesen képesnek nem tartotta. Milliárdokat áldozott hazafias lelkére hallgatva s megmutatta ezzel, hogy tévednek azok, kik a gazdasági erők megítélésénél nem számítottak ily hatalmas erőre s mely képessé tette, hogy önmagából merítve, önmaga volt képes fedezni mindazon szükségleteket, melyeket a háború a nemzetre kényszerített.

Elsőrangú nemzetgazdák bámulva látták az eredményt, melyet senki sem várt, mely meglepetés volt, dicsőséges meglepetés, de mely épp vératlanságánál fogva elcsüggesztette ellenségeinket. Azt hitték, könnyen fognak legyűrni látszó munka lesz csupán, de megmutattuk nekik, hogy nem hagyjuk magunkat! Talpra állt a nemzet s odaadta mindenét s ezzel megalapozta gazdaságilag is jövőjét.

Tartsunk ki! Most sem szabad csüggednünk! Erőnk teljében vagyunk! Gazdaságilag épp oly erősek, vagy még erősebbek, mint a háború elején! Bizonyítsuk

be ezt, bizonyítsuk be a hadikölcsönjegyzések által, melyeknek eddigi emelkedő irányzata a mi dicsőségünk emelkedésével volt párhuzamos.

A harctereken győzünk, mienk minden téren az előny, olyan előny ez, amelyet ellenségeink nem tudnak behozni többé, összes erők megfeszítésével sem! Jegyezzük hadikölcsönt s bizonyítsuk be ezzel azt, hogy érdemesek vagyunk arra a gazdasági helyzetre, melyet nekünk szántak, de sőt oly sokszor bebizonyítva erőnkét s azt, hogy önállóan tudunk állni, eddig sem szorultunk senkire s semmire, de magunk adtuk meg a hazának azt, amire szüksége volt, hogy erre támaszkodva fogjuk követelhetni a közép-európai gazdasági életben azt az előkelő helyet, amelynek a hadikölcsönök mindig emelkedő irányzatával erőpróbáját adtuk s amelyet kiérdemeltünk.

A magyar Duna.

Bécs polgármestere, folytatja kisajátítási műveleteit: újabbán a Dunát óhajta az osztrák állami monopóliumok közé lajstromozni. Ertjük azt a törekvését, amelylyel a centralisták a dunai hajózást is keblükre ölelik, szerencsére azonban egészen reménytelennek is tartjuk.

Utóvégre még Ausztriában sem lehet letagadni, hogy a partmenti államok legnagyobbika mi vagyunk és a Vaskapu a miénk s ha letagadják, legfeljebb több óvatosságot és több munkát fognak mit-

lünk kiprovokálni, ami nem is olyan veszedelmes következmény.

Az osztrák tuzók határvillongásai mindig voltak jók arra, hogy felfedezzük hibáinkat, megállapítsuk, hol és mibe maradtunk el konkurrensainktól és hogyan érhetnők utol őket.

A dunai hajózás természetes központja mi vagyunk, azok az eszközök és erők azonban, melyekkel ezt a megismerést a kételkedőkre rá tudjuk kényszeríteni, még mindig hiányoznak. Sajnos, osztrák és német szakkörökből kell hallanunk, hogy a budapesti kereskedelmi kikötőnek milyenek is kellene lennie, hogy a Vaskaput hogy lehetne kiszélesíteni és párhuzamos csatornával kiegészíteni, hogyan kellene a nagy vizierőket elektromos uton felhasználni, exportunkat a vízi uton szervezni — jómagunk azonban szerényen várjuk a háboru végét.

Ez az oka annak, hogy barátaink, akik egyszersmind természetes versenytársaink is, tétlenségnek minősítik és a fejünk felett nyulnának át a Balkánra. Éppen ezért örülünk ennek a legfrissebb mementóknak: talán észre térünk tőle és összeszedjük magunkat amíg nem késő.

Budapest erős várunk nekünk és hozzáfórt a Dunához, amely hosszú és termékeny ivben szeli át a magyar földet. Eddig mostohák voltunk hozzá, azt hittük, hogy senki sem veheti el tőlünk és nem lehet több hasznunk belőle, mint amennyit önként felkinált. Ezentul vigyázni fogunk erre a folyóra és nem fogjuk átengedni annak a második népvándorlásnak, amely

Három nap buvárhajón.

A Krisztiániában megjelenő Morgenbladet munkatársa beszélgetést folytatott a Lindfjeld négyárhocos norvég hajó kapitányával, aki hajójának elsüllyesztése után három és fél napot töltött egy német tengeralatti hajó fedélzetén. A tudósítás, mely beszámol a norvég hajósoknak a tengeralattin tett tapasztalatairól és az ott látottakról, bevezetésében elmondja a norvég hajó ügyét, történetét. A norvég négyárhocos buzával volt megrakva, mely buza Amerikából származott és rendeltetési helye Anglia volt. A norvég hajót útjában feltartóztatta egy német buvárhajó és miután megállapította, hogy rakomány Angliának szól, elűzöztette. Nagy elismeréssel beszéli el aztán a norvég kapitány hogy hajójának elsüllyesztése után a buvárhajó milyen önfeláldozóan fáradozott azon, hogy a csónakot, melyen a norvég hajósok voltak, dacára a tenger nagy hullámverésének Irország nyugati partjához vontassa. Ez a kísérlet azonban minden fáradozás dacára meddő maradt és végleg megadta magát, hogy a csónak kötele több ízben elszakadt. Minthogy azonban a német buvárhajó nem akarta a norvégeket sorsukra bízni a haborgó tengeren,

kénytelen volt őket fedélzetére venni. Arról, ami ezután történt, így számol be a Lindfjeld kapitánya:

— A Lindfjeld legénysége velem együtt huszonnégy emberből állott. Délután öt óra volt, mikor a német buvárhajó valamennyitünket fedélzetére vett. Teljes egy óra hosszáig időztem a buvárhajó tornyában és beszélgettem ott a buvárhajó parancsnokával, aki sok mindent beszélt el a buvárhajó eddigi útjairól. Az ildomosság természetesen tiltotta, hogy a tengeralatti hajó szerkezete felől tulságosan érdeklődjem. Annyit azonban láthattam, hogy a buvárhajó a legkitűnőbb, amit ezen a téren elképzelni csak tudok.

— A buvárhajón szabadon járhattam-kelhettem és még azt is megengedték, hogy saját hajóról magammal hozott naplómot tovább vezesse. Viszont természetesnek találtam én is azt, hogy naplómot a buvárhajóról való távozásom előtt a németek átvizsgálták, cenzurálták, rá is vezették, hogy annak tartalmában semmi kifogásolni valót nem találtak. Mikor a Lindfjeld legénysége a fedélzetre jött, akkor a buvárhajónak még kilenc torpedója volt. Előtte való nap egy angol gőzöst süllyesztettek el. Beszélték a németek, hogy a buvárhajó negyven,

söt ötven napon keresztül is képes a tengeren maradni távol a bázistól. Mikor mi a buvárhajóra jöttünk, akkor az körülbelül már tíz napja lehetett távol Németországtól. Azt gondolom, hogy a tengeralatti legutoljára Brémában volt odahaza, mert a fedélzeten egy március 19 iki brémai újságot láttam és a német tengerészek beszéltek, hogy ebben az újságban vannak a legfrissebb hírek amelyeket a háborúról tudnak.

— A fedélzeten három órség volt, mely minden négyórán váltakozott. A gépnél két órség tett szolgálatot, mely szintén minden négy órában váltakozott. Az előbbi órségeknak jobb dolguk volt, mert pihenésük nyolc-nyolc óráig tartott, amíg ezzel szemben a gépórség pihenése csak négy óras volt. Mikor megadták a jelt, hogy a hajónak alá kell merülnie, akkor minden embernek a helyén kellett lennie. Az alámerülés szép lassan, csendben történt meg. Az átmenet a víz felszínén és a víz alatt levő állapot között nem is lehetett észrevenni.

— A buvárhajó tisztjeinek helyisége, amelyben én is tartózkodhattam nagyon praktikusnak volt berendezve s három fülkéje ugyanannyi lekhelye volt. A hajón villamos villágítás volt. Ugyancsak villamosság fűtötte is a hajót.

nemcsak a vizet akarja kiszorítani a medréről, hanem a magyarságot is a fészkekből.

Rekvirálás Temesben.

Az alispáni hivatalhoz beérkeztek a vármegye területén foganatosított rekvirálás eredménye, amely jelentékeny tömegét a gabonaneműeknek tárta fel. Április hó 11—15. napján ment végbe Temes megyében a hatósági rekvirálás és az egybeállított kimutatás szerint járásokonként az eredmény a következő:

A központi járásban rekviráltak 1800-91 métermázsza búzát és 10-49 métermázsza lisztet; a lippai járásban 4883-42 métermázsza buza és 4-29 mm. liszt, az ujaradi járásban 3481-01 mm. buza és 53-07 mm. liszt, a vingai járásban 1620-70 mm. buza és 38-49 mm. liszt, a buziásfürdői járásban 2061-24 mm. buza és 18-26 mm. liszt, a temesrékasi járásban 11.098-07 mm. buza és 138-07 mm. liszt, a csáki járásban 2081-30 mm. buza és 15-44 mm. liszt, a dettai járásban 242-30 mm. buza és 3-12 mm. liszt, a verseczi járásban 948-40 métermázsza buza és 7-68 métermázsza liszt, a kevevári járásban 2142-87 mm. buza és 53-57 mm. liszt, a fehértemplomi járásban 1655-40 mm. buza és 0-75 mm. liszt, Fehértemplom városában pedig 101-62 mm. buza és 0-30 mm. liszt rekviráltak.

Az egész megye területén a rekvirált gabonaneműek mennyisége a következő: Buza 32217-24 mm., tengeri 31067 mm., árpa 12280 mm., rozs 533-08 mm., zab 2387-14 mm., liszt 343-53 mm. és bab 194-79 mm. Ebből a készletből igen tekintélyes részt találtak meg a törvényhatósági rekviráló megbízottak.

NAPIHIREK

A hírlapírás köréből. Palócz László a „Szegei Híradó” felelős szerkesztője

A szakács az ételeket villames főzőkályhán készítette el. A Lindfeld legénységét a torpedóhelyiségben helyezték el. Volt a buvárhajón két angol tengerész is, akikkel éppen olyan előékenyen és kedvesen bántak, mint a norvégekkel. A két angol az említett és a németek által elsüllyesztett angol gőzös legénységéből való volt.

Az a buvárhajó fedélzetén való tartózkodás oly jó volt, amilyen az az adott körülmények között csak lehetséges. Az egész német legénység nagyon szívélyes volt az összes vendégekkel szemben. Ugy a norvég, mint pedig az angol hajósok ugyanazt az ételt kapták, amit a német matrózok. Arra vonatkozólag, hogy az ellátás kitűnő volt, szolgáljon bizonyásként az étlap. Mikor mi a hajóra kerültünk, éppen vasárnap volt és aznap az étrend a következő volt a hajón: reggeli: kávé, barna kenyér, vaj, cukor, kondenzált tej és szárított kólbász; ebéd: konzervált ürühs, finom főzelék, burgonya, sajt; uzsonna: ugyanaz, mint a reggeli; vacsora: tea, barna kenyér, vaj, cukor, tej, sardínia, pácolt hal. A másnapi menü pedig így nézett ki: reggeli, és uzsonna valamint a vacsora ugyanaz, mint előző napon azzal a különbséggel, hogy este tea helyett kakaót adtak. Ebéd: friss hus burgonyával és besicínált szilvával. A hajón való tartózkodásunk harmadik napján így éltünk: reggeli, uzsonna és vacsora ugyanaz, mint az első napon, ebéd főtt rizs hurkával. Ebből fogalmatalkothat bárki

megvált a vidék egyik legrégebbi magyar napilapjától, melynek husz éven át lelkes vezetője és kiváló munkása volt. Palócz László ugyanis mint a Vidéki Hírlapírók Orsz. Szövetségének éveken át volt odaadó titkára, a vidéki hírlapírás egyik országosan tisztelt vezéralakja, akinek iskolájában egész újságenerációk nőttek fel, most megérdemelt nyugalomba vonul. Szeged város társadalma és a magyar újságírói kar bizonyára mindenkor tisztelettel és szeretettel fog Palóczra gondolni, akinek publicisztikai kvalitásai és újságírói erényei ércéi maradó emléket hagynak nehéz újságírói pályánkon. A Szegei Híradó szerkesztéséért egyelőre Endrényi Imre kiadótulajdonos a felelős.

A tisztii iskola hangversenye. Az egész városban nagy és osztatlan érdeklődés nyilvánul meg a verseczi tartalékos tisztii iskola önkéntesei által május hó 12 én tartandó fényes kabaré iránt. Az előkelő társadalom érdeklődése mindenképen jogosult, mert az önkéntesek kabaréja olyan nívós és választékos lesz, hogy a közönségnek valódi művészi szenzációkban lesz része. Már eddig is igen nagyszámbu jegyet foglaltak le a rendezőségél, amely ezúton közli, hogy jegyek csak a rendezőség tagjainál s a tartalékos tisztii iskola helyiségében (Páris szálloda) kaphatók s pénteken egész nap a pénztárnál. A rendezőség tudatja továbbá azokkal, akik meghívót tévedésből nem kaptak, hogy kívánságukat a rendezőséggel egy levelezőlapon, vagy személyesen közölni méltóztatassanak.

A Vaskapu jövője. Német részről rámutatnak arra visszaságra, hogy a dunai forgalomban a jegyek árát csak arany frankban fogadják el korona helyett és így negyven százalékos árszínvonalterhelik meg a forgalmat. Ez az eljárás mindenesetre meglepő, mert a szövetséges államok területén semmi oka és joga nincs annak az eljárásnak, amely ekként megnehezíti a személyes és teherforgalmat. A dunai forgalom kiaknázása céljából különben radikális intézkedésre volna szükség és szakkörök élénken foglalkoznak azzal a kérdéssel, hogy miként

arról, hogy a buvárhajó legénysége hogyan él. Meg kell itt még jegyezni azt, hogy az adagokat nagyon is bőségesen osztogatják.

Az első időben, mikor mi norvégek a hajón tartózkodtunk, a hajó a víz színén ment s egyáltalán ott tartózkodott a legtöbbet. Vasárnap délután a buvárhajó parancsnokával éppen a toronyban időztünk, mikor észrevettük egy angol torpedóvadász közeledését. Az idő nagyon szeles volt. Azonnal megadták a jel a alámérésre. Ötven másodperc alatt a tenger alatti harminc méternyire süllyedt alá. Később azonban valamivel feljebb ment és mindvégig huszonnyolc méternyi mélységben maradt. Ebben a mélységben a buvárhajó változatlanul maradt teljes háromnegyed óráig. Mikor a buvárhajó felmerült az angol torpedóvadász már eltűnt a láthatárról. Ugyanaznap délután a hajó husz méternyire még egyszer lemerült. Ezúttal azonban ennek oka nem valami ellenséges hajó volt, hanem a kőd, melyet a németek ki nem állhatnak. Ezúttal két és fél óráig maradtunk a víz színe alatt.

Az első éjszaka legnagyobb részét a buvárhajó felületén töltötte. Az ég boros volt és estétől reggelig finom eső szitált alá. Reggel hat óra tájban újból felhangzott a parancs az alámérésre. Ezúttal ismét ellenséges torpedóvadász közeledett. Körülbelül egy óráig keresztül maradtunk viz alatt huszonhárom méter mélységben. A nappal és az éj legnagyobb részét ismét a víz felületén töltöttük. Másnap

lehetne a Vaskaput tovább fejleszteni. A legszükségesebb teendő egy csatornáknak építése a Vaskapuvál párhuzamosan, hogy a nagy vizesést turbinák hajtására és az így nyert villanyerőt vontatásra, világításra és egyebekre használhassa fel. Ez a kérdés élénken foglalkoztatja nemcsak a magyar, hanem az osztrák és német érdekelteket is és mindenesetre nagy szükség volna arra, hogy a legfontosabb hajózási vonalat minél jobban tökéletesítsük, a háboru után várható rendkívüli forgalomra való tekintettel.

Magyar nyelv a szerbiai iskolákban. Zimonyból írják: Tudvalevően eddig a szerbiai iskolákban csupán a német nyelv volt kötelező tantárgy. Most egy újabb rendelkezés a magyar nyelvet is felvettette a kötelező tantárgyak közé. A „Magyar Kurir” híre szerint a magyar nyelvet rövidesen a Macsóban és a Magyarországgal szomszédos területen a hivatalos nyelv is a magyar lesz.

Fejedelmi ajándék. Broevits és Pflanzler Baltin seregeiben szolgáló magyar katonák fejedelmi ajándékot kaptak. Tíz-ezer kötet pompás regényt. Ez a hatalmas könyvtár, mely szinte egy egész termet fog betölteni, megállapodás szerint a horevonalra kerül és a könyveket egész a lövészárókig fogják vinni. Ezt a könyvtömeget — mely igazán amerikai méretű — Tolnai Világlapja ajándékozta katonáinknak. Ez a lapvallalat hatalmasan kivette részét, hogy katonáink szellemi táplálékhoz jussanak, amennyiben — mint értesülünk — a háboru óta 50000 kötet regényt és több mint félmillió lapot küldött katonáinknak.

A 19—20 évesek önkéntesi joga. Bécsből jelentik: A katonai kormányzat közli, hogy az 1892—1897-ig terjedő korosztályokhoz tartozó ama sorozó-kötelesek, akik a küszöbön álló újabb szemlén megjelenni kötelesek, megkaphatják az egyévi önkéntesség jogát, ha önként lépnek be a közös hadseregbe vagy a honvédségbe. Az önkéntes belépés végső határideje az illető korosztályok általános bevonuló terminusa előtt való idő, amely a legfontosabb aratási

hajnalban igen sűrű köd üledett a tengerre, aminek következtében a buvárhajó huszonöt méternyire ereszkedett a víz alá és teljes öt óráig keresztül, vagyis reggel nyolc óráig maradt ott, miközben természetesen nem egy helyben vesztegelt, hanem folytatta útját. Minthogy azonban a köd nem akart oszlaodni, a buvárhajó félközben husz méternyire ismét alámerült és tíz óráig bukkant fel ismét a felszínre. Mikor ismét a felszínre emelkedtünk, akkor már szép derűs idő volt és enyhe déli szél fujdogált. A buvárhajó akkor másnap reggelig a felszínen maradt s akkor ismét elmerült egy órára. Tíz óra tájban — akkor éppen lent tartózkodtam norvég legényeimnél — a hajó gépe ide-oda manővrozott. Eppen fel akartam menni, hogy megnézzem ennek az okát, mikor lejött egy német altiszt és a parancsnok meghagyásából közölte, hogy mindenki jöjjön fel a fedélzetre. Mikor fent voltunk, akkor látuk, hogy a buvárhajó teljesen odasimul a Silas nevű norvég vitorláshoz. Engem és norvég legénységemet a németek — miután szívélyesen elbucsuztak tőlünk — áttettek a Silasra. A két angolt is átengedték. A hely, ahol ez történt, körülbelül tizenkét mérföldnyire volt Smalls világítótornyától.

A norvég kapitány még megjegyezte:

— Valahanszor a német buvárhajó merülni kezdett, idegeinken bizonyos feszültség mutatkozott. Azonnal gondoltuk, hogy valami ellenséges hajó lehet a közelben és izgatottan

munka bevégezése előtt előreláthatóan nem következik be.

A gőzgépezők és kazánfűtők vizsgálata a Temesvárott szervezett bizottság által 1916 évi május hó 14 én reggel 8 órakor a m. kir. államvasutak műhelyépületének helyiségében fog megtartani. A vonatkozó szabályszerűen felszerelt kérvények a m. kir. iparfelügyelőséghez Temesvár (Józsefváros), Kúttl-tér 2. sz. címezve legkésőbb a megelőző napon nyújtandók be.

Eltűnt katonák nyomozása: A cs. és kir. közös hadügyminisztérium, a magy. kir. honvédelmi minisztérium és a Magyar Vörös Kereszt Egylet hozzájárulásával és támogatásával a budapesti «Tudósító Iroda» mult év december óta «Katonanyomozó-Jegyzék» címmel lapot ad ki, amely kizárólag az eltűnt katonák felkutatását célozza s a kutatás sikerességének előmozdítására sok keresett katoná arcképét is közli. A lap — melynek élén gróf Batthány Lajos és gróf Hadik Barkóczy Endre főmegbízottak állanak — havonként kétszer jelenik meg legalább 15.000 példányban és az összes csapattesteknek a harctere és a frontmögött, az összes kórházaknak Magyarországon és Ausztriában, valamint a hadifogságból hazatért rokkant katonáknak hivatalból ingyen küldetik meg. A lap felelős szerkesztője B. Virágh Géza. A kutatások közlési feltételei meg tudhatók a «Katonanyomozó-Jegyzék» szerkesztőségében és kiadóhivatalában (Budapest, IV., Váci-utca 38. I. emelet.)

Siketnéma felvétele. A temesvári áll. segélyezett siketnéma-intézet felügyelő bizottsága a f. évi június végén veszi fel a jövő tanév új növendékeit. Felvételt folytathatnak nemre, vallásra és nemzetiségre való tekintet nélkül oly 7—10 éves siketnéma szülei, akik a temesvári siketnéma-intézet kerületébe tartozó Temes-, Torontál- és Krassó-Szörény vármegye területén laknak. A felsőbb osztályokba olyan gyermekek is vétetnek fel, akik később siketültek meg, akik tehát már beszélni tudnak, de a beszédet elfeledni kezdek. Az intézet a növendékeknek elméleti oktatásának befejezése után maga gondoskodik a gyermekeknek szakszerű ipari kiképzetéséről, miért is ezek mint keresetképes egyének adatnak vissza a szülőiknek. A kérvény az intézet igazgatóságánál nyújtandó be. A kérvényhez csatolandók keresztlevel, vagy születési anyakönyvi kivonat a gyermek siketségét igazoló tisztiorvosi bizonyítvány, himlőoltási bizonyítvány, hatósági kinnuttatás a család- és birtokállapotról és esetleg szegénységi bizonyítvány, amelynek csatolása esetében a kérvény és mellékletei bélyegmentesek. A vagyontalan gyermekekről az

várakoztunk a történésekre. Ugy tűnt föl nekem minden alámerüléskor, mintha a németek minden figyelmüket koncentrálnák. Meg kell vallanom, hogy most volt először alkalmam tengerelattú hajón lenni és valahányszor elmerültem, mindig a legrosszabbtól tartottam. Ez talán a szokatlanság következménye volt. Bármilyen mélyen volt is az U-hajó a tenger alatt és bármédig is tartózkodott ott, a levegő mindig tiszta és jó volt. Eppenséggel nem bántotta az embert a lélekzési nehézség és mellünkben semmi nyomást nem éreztünk. Mikor a víz alatt voltunk, a hajón semmi mozgás nem volt, az egyedüli hang a gép kattogása volt, ami nagyon kellemesen hatott.

— A német buvárhajó a Silas fedélzetére küldte három emberét, hogy némi élelmet vegyen attól át. A huszonnégy norvég és a két angol ugyanis erősen megapasztotta a buvárhajó készleteit. Azonban az, amit a Silas adhatott, csak elenyészően kis része volt annak, amit a norvégek elfogyasztottak. A buvárhajó parancsnoka nyugtázta a kapott élelmiszert és bizonyítványt adott arról is, hogy a Silast átvizsgálta és azon dugárut nem talált. Mikor a buvárhajó és a Silas egymástól távolodtak, zászlóikkal üdvözlést váltottak. A Lindfeld legénysége kapitányostul a Silas fedélzetén állva, háromszoros hurrát kiáltott bucsuzól a vendégszerető buvárhajóra.

— A két angol — fejezi be elbeszélését a norvég kapitány, — toroka szakadtából velünk hurrázott.

intézet gondoskodik, ha a szülő a kérvényben kijelenti és okmányokkal igazolja, hogy gyermekének neveltetésére képtelen. A tandíj évi 40 korona, amely azonban a vagyontalanoknak, kérésükre szintén elengedtetik. Az eltartási díj havi részletekben, a tandíj félévi részletekben is fizethető.

Spirituszbőrlek szállítása a hadseregnek. A hadvezetőség 40.000 kg. csukaszürke spirituszbőrlek szállítására irt ki pályázatot. Ajánlatok május hó 12-ig nyújtandók be a cs. kir. közös hadügyminisztérium 13. osztályánál. Közelebbi feltételek a temesvári kereskedelmi és iparkamara titkári hivatalánál szerezhetők meg.

A legjobb töltőtollszárak kaphatók a Kirchner-féle papirkereskedésben.

HIRDETÉSEK

5748/1916. sz.

Hirdetmény.

A most dúló világháború alatt immár negyedizben fordult kölcsönért a magyar kormány az ország hű és hazafias polgáraihoz, hogy hazánk fennmaradásáért folytatott háború ropant költségeit, ha kell továbbra is akadálytalanul fedezhesse.

Mindenki tudja, hogy a háborúhoz sok pénz szükséges.

De nem is annyira a háború folytatásához, hanem inkább a kivívott győzelem biztosításához kell a sok pénz.

Fegyverrel nem bírnak ellenfeleink legyőzni, legyvernélküli hadjáratot kezdenek hát s azt hiszik, hogy ha minnel tovább húzzák a háborút, akkor mi azt nem bírjuk élelemmel, ágyúkkal, fegyverekkel, lőszerrel, szóval pénzzel.

Ez a bizalmuk is hű azonban s megtörik rajtunk itthonmaradottakon. Drága véreinknek, hazánknak és önmagunknak megadjuk most is, azt a pénzt, mely hős fiaink felruházására, apáink telfegyverzésére, élelemmel, lőszerrel való ellátására szükséges.

Nem áldozatot kíván tőlünk a haza. Meggyőződhetett mindenki az előző hadikölcsönökből, hogy mennyire jó üzlet.

Ki hiszi manap, hogy a pénz a legbiztosabb a ládafiában?

Ma már mindenki tudja, ha a pénz vándorol és nem a ládafiában ül, ép úgy meghozza kamatját, a csengő tallérokat, mint a sertés malacát.

Nyissuk meg tehát a ládafiát, mert ezzel elsősorban is magunkon segítünk.

Jó üzlethez jutunk s tulajdonképp csak magunknak adunk kölcsönt e mellett még derék hazafiaink is bizonyultunk. Szeretett hazánk hős serege pedig győzelmes dicső békét ad nekünk eszerbe.

A IV. hadikölcsönben úgy veszünk részt, ha hadikölcsön kötvényeket vásárolunk. Ezt akképp eszközöljük, ha elmegyünk valamely adóhivatalba, vagy postahivatalba, vagy valamely bankba, ott bejelentjük, hogy mekkora összeget akarunk az államnak kölcsön adni. Erre kapunk egy nyomtatott «Aláírási nyilatkozat»-ot, ezt kitöltjük, aláírjuk és a megfelelő összeget nyugta ellenében kifizetjük.

Ezt május 23-áig tehetjük meg.

A kötvények 50, 100, 1000, 5000 és 10000 koronások. Ez a névértékük. Ennyit fizet az állam a kötvénytulajdonosnak, ha a kölcsönt fölmondja. De a kötvény ára kisebb. Így a 100 kor. kötvény ára május 5-éig 97 kor. 20 fillér május 6—23-ig 97 kor. 50 fillér. Tehát a kötvény felmondása alkalmával minden 100 kor. kötvény után 2 korona 80 fillér illetve 2 kor. 50 fillérrel többet kapunk, mint a mennyit mi fizettünk érte.

A felmondás, annyit jelent, hogy az állam 1921. évi november hó 1-je után előzetes bejelentés mellett a tulajdonosnak azt az összeget a mi a kötvényre rá van írva visszafizeti s a kötvényt akkor beszedi.

A kötvény névértéke után 6%-os kamatot kapunk s ha még hozzávesszük azt a különbséget, a mit a kötvény felmondásánál kapunk akkor a kamat 6.18%-ra emelkedik. Evvel szemben a bankok a betét után általában csak 4 1/2%-ot fizetnek.

Igen fontos az a körülmény, hogy egy bizonyos összeggel háromszor akkora kölcsönt lehet jegyezni. Pl. van valakinek 100 kor. készpénze, ezzel 400 kor. hadikölcsönkötvényt jegyezhet, mert saját tőkénk háromszorosát az osztrák-magyar bank vagy a hadikölcsönpénztár kölcsönadja. A kölcsön után csak 5%-os kamatot kell fizetni, míg a kötvénytulajdonos 6% ot kap az államtól. Végeredményben ha a 100 koronát a ládafiában tartja egy év alatt nem hoz semmit, mint a gyümölcstelen fa, az ugaron maradt föld. Ha bankba tesszük hoz 4.50 koronát, ha 100 koronás hadikölcsönt jegyünk, kapunk 6 koronát és a felmondásnál még 2 korona 80 f. illetve 2 korona 50 fillért és ha még kölcsönt veszünk a hadikölcsönkötvényekre és 400 koronát jegyünk akkor 9 koronát hoz tisztán, leszámítva már a kölcsönért fizetendő kamatot, a felmondás alkalmával pedig 10 koronát kapunk még.

Mindenki ómaga ellen vét, ha a nélkülözhető pénzt nem hadikölcsönbe fekteti, mert valamint a földnek, úgy a pénznek is az a rendeltetése, hogy gyümölcsöt hozzon. Az egyik szántó jobban terem, a másik kevesebbet hoz. Ha a bérbevevésnél válogathatunk azt a darabot választjuk, mely a legjobb termést hozza. Miért ne cselekednénk hasonlóképpen a pénz elhelyezésnél. Miért nem vennők ki a pénzünket a ládafiából, a hol semmit sem hoz, a banktól, a hol csak a felét hozza annak a mit a hadikölcsönkötvényből nyerünk.

Versecz, 1916. évi május hó 2-án.

Dr. Rezuca, kir. tan., polgármester.

4250/1916. sz.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tesszem, hogy a mezőrendőri törvény 51. §-a értelmében minden birtokos köteles birtoka egész területén az arankát megjelenése után azonnal, de legkésőbb f. é. május hó 31-éig alkalmas módon kiirtani.

A mulasztók az 1894. évi XII. t.-c. 95. §-ának K pontja alapján 100 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel fognak büntetettetni s azonkívül az arankáirtást a mulasztók költségén hivatalból fogom eszközöltetni.

Versecz, 1916. évi április hó 24-én,

Dr. Buócz Béla, rendőrfőkapitány.

Vendéglőmegnyitás.

A n.-é. mélyen tisztelt közönségnek tisztelettel tudomására hozom, hogy a Képolna hegyen levő

„Ördög-árok“

nevű vendéglőt folyó évi május hó 1-én megnyitottam.

Azon leszek, hogy izletes jó ételek valamint valódi tiszta italok pontos és figyelmes kiszolgálásával igen tisztelt vendégeimnek igényeit a legjobban kielégítek és kérem jóindulatu pártfogásukat.

Mély tisztelettel vagyok

KUSSA BOGOSZLAV

vendéglős.

6602. sz.

Hirdetmény.

A város közönsége tüzelőanyag szükségleteinek fedezése érdekében a városi tanács nagyobb mennyiségű bükkhasábtűzfát szándékozik megrendelni.

Mielőtt azonban a megrendelést oszközölnék tudni kell a szükséges mennyiséget, miért is felhívjuk a város közönségét, miszerint folyó május hó 25-ig jelentse be, hogy mennyi tűzfát kíván beszerezni, egyben pedig a bejelentés alkalmával a villamos üzem pénztárnál vagononként 510 K szóval ótszáztiz korona vételárat is fizessen be.

Megjegyeztetik, hogy ezuttal csakis egész vagon fára fogadtatnak el bejelentések.

Versecz thjf. város tanácsának 1916. évi május hó 5-én tartott üléséből.

Dr. Rezucha kir. tan., polgármester.

6414/1916. szám.

Hirdetmény.

Az 1886. évi XXI. t. c. 7. s illetve 8. §-a értelmében ezennel közhírré tétetik, hogy a város törvényhatósági bizottságának f. é. április hó 28-án kelt 68. jkvi (6414. ikt.) 1916 számú közgyűlési határozata, mellyel a városi elemi és polgári leányiskolai szerzetes tantesületnek f. évi január hó 1 től kezdve előzetes havi részletekben kiutalandó az iskolai kiadásoknál elért megtakarításokból fedezendő 3150 korona rendkívüli háborus segély szavaztatott meg, f. é. május hó 8-tól számított 15 nap alatt a városi jegyzőségénél a hivatalos órák alatt közszemlére kilesz téve azzal, hogy bárkinek jogában áll ezen közgyűlési határozat ellen fenti határidő alatt a nagym. m. kir. belügyminiszteriumhoz intézett a városi tanácsnál benyújtandó felelővel élni.

Versecz, 1916. évi május hó 5-én.

Dr. Rezucha, kir. tan. polgármester.

56/1916 kpv. sz.

Hirdetmény.

Az országgyűlési képviselők választásáról szóló 1913. évi XIV. t. c. 57. §-a értelmében közhírré tétetik, hogy a választók ideiglenes névjegyzékei folyó évi május hó 16-tól kezdve f. évi június hó 14-ig a városháza nagy üléstermében közszemlére lesznek kitéve s hogy a névjegyzékek ellen az idézett törvény 59-61. §§-ai értelmében felszólalásnak és a felszólalás ellen észrevételnek van helye.

A felszólalások f. évi május hó 16-tól 30-ig, az észrevételek pedig f. évi május hó 16-tól június hó 14-ig nyújthatók be a központi választmány elnökségének.

A közszemlére tétel naponként reggeli 8 órától déli 12 óráig történik s ezen idő alatt a névjegyzéket és a kihagyottak jegyzékét a megbízott városi tisztviselő jelenlétében mindenki megtekintheti és köznapokon délutáni 2 órától 6 óráig lemásolhatja.

Versecz, 1916. évi április hó 26-án.

Dr. Rezucha, kir. tan. polgármester, mint a központi választmány elnöke.

Özv. Kirchner-féle műintézet

(Cégtulajdonos: **Kirchner Ernő**)

ajánlja magát minden e szakmába vágó munkák
elkészítésére.